

Még egyszer

(Zsófi naplójából)

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 26. szám, 2022. július 1.

Legutóbb egy átszerelmeskedett éjszaka után, kábán zuhanunk egymás karjaiba, és menten el is alszunk, aztán egy idő múlva arra kelek, hogy a fene egye meg, szerintem nagylány lettem. És akkor hajnal négykor szappanos vízzel mosogatjuk az új ikeás szivacsot, megszégyenülten és mélységes szégyennel mosom a fehérneműmet. Vivett megcsókol, ne csináld, mondja, semmi baj, van ilyen. Én meg égek, mint a rongy. És máris ott ülünk Vivett-tel abban az épületben, ahol középiskolás korában kollégista volt, és együtt visszük a totál átázott huzatot, paplant szivacsot az ügyeletes tanárhoz, hogy most ilyenkor mi van, Vivett nagylány lett, és égtelen vörösén áll a tanár úr előtt, a csupa piros pizsamájában, és nem akar ott lenni, nem akar kolis lenni, és egyébként is olyan megalázó az egész. Aztán egy másik képszalagon valahogyan kimossuk a mindeneket a mindenekből, és a közös időnkben álomba zuhanunk újra.